

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2019 r.

wniosku obrońcy skazanego **P. D.**

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 grudnia 2014 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 19 września 2014 r., sygn. akt III K [...],

postanowił

1. wniosek oddalić,

2. zwolnić skazanego P. D. od obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa poniesionych wydatków postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

W dniu 1 kwietnia 2019 r. wpłynął do Sądu Najwyższego wniosek obrońcy skazanego P.D. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 grudnia 2014 r. w sprawie II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 19 września 2014 r., sygn. akt III K [...]. Na mocy tych orzeczeń skazanemu wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. oraz za czyny z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 300 § 1 k.k. Skarżący, powołując się na przepis art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k., argumentował, że w sprawie skazanego wykryto nowe fakty i dowody,

które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, a które nie były wcześniej znane, przez co w konsekwencji nie można było z nich skorzystać w postępowaniu zarówno przed Sądem pierwszej, jak i drugiej instancji. Uzasadniając wniosek obrońca powołał się na historię choroby, zaświadczenia i opinie lekarskie, wskazując, iż wobec skazanego P. D. stawiane były niejednoznaczne diagnozy lekarskie. Po kilkuletnim leczeniu zdiagnozowano u niego chorobę afektywną dwubiegunową, która zdaniem wnioskodawcy, obecnie nie pozwala na kategoryczne stwierdzenie, iż skazany był w czasie popełnienia przestępstw zdrowy psychicznie. W konkluzji obrońca sformułował wniosek o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego w P. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Jednocześnie wnioskował o „przeprowadzenie dowodów zawnioskowanych w treści niniejszego pisma.” Do wniosku dołączył kserokopię m.in. obszernej dokumentacji medycznej skazanego.

W pisemnym stanowisku prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego P. D. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie II AKa [...] z dnia 29 grudnia 2014 r., jest niezasadny. Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy w sprawie nie ujawniły się bowiem żadne nowe fakty i dowody, które spełniałyby przesłanki z art. 540 k.p.k.

Lektura nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest wniosek o wznowienie postępowania, prowadzi do stwierdzenia, iż obrońcy skazanego „umknęła” opinia sądowo psychiatryczno-psychologiczna z dnia 19 lutego 2016 r. wydana przez zespół lekarzy z [...] Szpitala [...] w K. (k.939-954/ akt III K [...]).

Postanowieniem z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie V KO 14/15, Sąd Najwyższy, rozpoznając wniosek obrońcy o wznowienie postępowania, na podstawie art. 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k. oraz art. 202 § 1 k.p.k. dopuścił dowód z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów celem zbadania stanu zdrowia psychicznego P. D. w czasie popełnienia przestępstw przypisanych mu

prawomocnym wyrokiem w sprawie III K [...]. Z przedstawionej w dniu 10 lipca 2015 r. opinii wynikało, iż biegli psychiatrzy nie są w stanie wysunąć jednoznacznych wniosków, co do stanu poczytalności skazanego. Biegli stanęli na stanowisku, że w celu sformułowania pełnej diagnozy wymagane jest dokładniejsze zbadanie P. D., w związku z tym konieczne jest wykonanie poszerzonych badań psychicznych, psychologicznych i dodatkowych, stąd wnioskowali o poddanie go obserwacji w warunkach szpitalnych.

W dniu 30 lipca 2015 r. Sąd Najwyższy postanowił przeprowadzić badanie stanu zdrowia psychicznego skazanego przez poddanie go obserwacji w warunkach [...] Szpitala [...] w K. w okresie 4 tygodni, poczynając od daty rozpoczęcia obserwacji. Jak wynika z treści przywołanej powyżej opinii z dnia 19 lutego 2016 r., po przeprowadzeniu obserwacji w wymienionej jednostce w okresie od dnia 14 października 2015 r. do dnia 10 listopada 2015 r., biegli stwierdzili, że badany P. D. nie jest osobą upośledzoną umysłowo, rozpoznali u niego zaburzenia osobowości (cechy osobowości niedojrzałej), stany depresyjne o mieszanym charakterze oraz hazard patologiczny. Tempore criminis miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. Jednocześnie biegli podnieśli, na co wskazuje także prokurator w pisemnym stanowisku, iż „(...) choroba afektywna dwubiegunowa cechuje się okresowością zaburzeń, występują epizody manii, hipomanii bądź depresji, a z całości zebranego materiału wynika, że badany przez długie okresy czasu zachowywał się tak samo, działał konsekwentnie, przez cały czas kontynuował zachowania z motywacji, którą jasno sobie uświadomił.” Dodatkowo - „Stwierdzone u badanego zaburzenia osobowości, zaburzenia depresyjne o mieszanym charakterze oraz hazard patologiczny nie wpływają u badanego na nierozumienie norm społeczno-prawnych, które zna i jeśli chce, to może je przestrzegać. (...) analizując zachowania badanego „tempore criminis” stwierdzamy, że był on całkowicie poczytalny” (k.954/akta sprawy III K [...] tom V).

Sąd Najwyższy, uznając powyższą opinię za miarodajną, postanowieniem z dnia 24 maja 2016 r. oddalił wniosek obrońcy o wznowienie postępowania (k.978-982/akta sprawy III K [...] tom V).

Mając na uwadze treść omówionej opinii sądowo psychiatryczno - psychologicznej z dnia 19 lutego 2016 r., zgodzić należy się z prokuratorem, że zaprezentowana w aktualnie rozpoznawanym wniosku o wznowienie postępowania argumentacja nie daje podstaw do przyjęcia, że wobec skazanego P. D. istnieją wątpliwości co do jego poczytalności w rozumieniu art. 31 § 1 lub § 2 k.k., które uzasadniałyby konieczność dokonania kolejnej oceny jego poczytalności w chwili popełnienia przypisanych mu czynów.

Przypomnieć przy tym należy, że skierowanie skazanego P. D. na obserwację do Szpitala [...] w K. było skutkiem wniosku obrońcy skazanego, zdaniem którego przeprowadzenie obserwacji w tej placówce byłoby uzasadnione tym, iż skazany był w tam hospitalizowany, a także tam znajduje się cała dokumentacja z leczenia szpitalnego, z szeroko przeprowadzonej wówczas diagnostyki i to tam poddano skazanego terapii (k.75 akt V KO 14/15). Dołączone do wniosku o wznowienie postępowania dokumenty nie uzasadniają jego żądania. W świetle przywołanej opinii nie ma znaczenia, że po dacie jej sporządzenia diagnozowano u skazanego chorobę afektywną dwubiegunową i że okoliczność ta stanowiła uzasadnienie do wydawania orzeczeń o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności, skoro nie ma to wpływu na ocenę poczytalności skazanego tempore criminis. Wskazuje na to zresztą wprost załączona do wniosku o wznowienie postępowania opinia sądowo - psychiatryczna z dnia 10 kwietnia 2017 r. wydana na polecenie Prokuratury Okręgowej Wydział III ds. przestępczości gospodarczej w P., z której wynika, że w zakresie czynów m.in. z art. 286 § 1 k.k. popełnionych od 1 września 2011 r. do dnia 14 września 2012 r. opiniowany P. D. „nie miał zniesionej ani ograniczonej zdolności do rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem”, chociaż rozpoznano u niego chorobę afektywną dwubiegunową – fazę depresyjną (k.105v/akt V KO 23/19).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.